

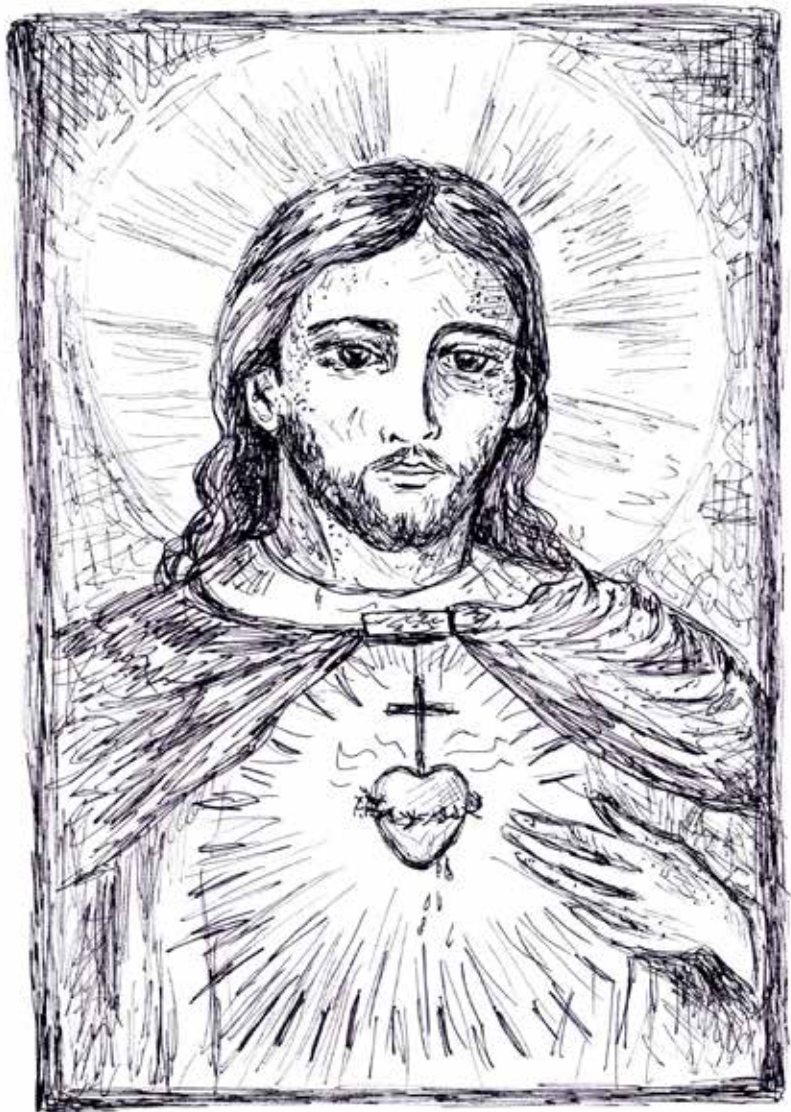

FARNÍ NOVINY

Vodňany - Skočice - Chelčice - Lomec

LÉTÓ

Milí farníci,

i letos se uskuteční NOC KOSTELŮ, a to v pátek 10. června 2016. Ve Vodňanech je tato akce spojena s MUZEJNÍ NOCÍ. Letos bude kromě kostela Narození Panny Marie otevřen také kostel sv. Jana Křtitele. Ať už ale počet návštěvníků bude jakýkoli, úspěchem je vždy otevřít dveře kostela dokořán a pozvat k návštěvě lidi, kteří ve většině případů kostely spíše obcházel.

S návštěvníky kostelů je to, jak mnozí víme, různé. Jsou to nejčastěji náhodní kolemjdoucí, které do kostela zahnal déšť či dlouhá chvíle. Méně je těch, kteří přijdou cíleně za uměním nebo architekturou. Stranou ponechávám opilce, bezdomovce či zloděje, kteří jsou hosty velmi „specifickými“. Když se ale zastavíme u zmíněné většiny, zřejmě záhy narazíme na otázku: Co jim můžeme a umíme nabídnout?

I pro nás jsou NOCI KOSTELŮ užitečné – upozorňují nás na nutnost být připraveni lidsky i duchovně správně reagovat na nestandardní a nečekané otázky a situace. Máme v takové chvíli přece jen určitou výhodu domácího hřiště. Využít ji naplno znamená mít větší šanci následně uhrát alespoň čestný výsledek i na hřišti protivníka. Děkuji vám všem, milí farníci, kteří se i letos do NOCI KOSTELŮ zapojíte.

S nadcházejícími prázdninami se blíží čas vysvědčení. Pro někoho žádný problém, jinému je tento den „dies irae, dies illa“ – den hněvu a hrůzy. Nás všechny čeká taky jedno takové vysvědčení – ve chvíli patření na Boží tvář. Co na něm asi bude?

Někteří se snaží maskovat svá selhání „děláním ramen“. Ovšem nedostatečná je pořád nedostatečná. Není se čím pyšnit, lépe je přijmout výzvu, podívat se pravdě do očí a něco dokázat.

A dětem a studentům si dovoluji ke dni vysvědčení nabídnout malou útěchu: Bude-li vás nešťastný papír příliš tížit v tašce, dejte si předsevzetí v duchu výše napsaného. A svým rodičům připomeňte, bude-li nejhůř, slovo Pána Ježíše: „Milosrdenství chci, a ne obět!“

Každému z Vás žehná Váš otec Tomáš.

NOC KOSTELŮ

Většina lidí pochybuje o lásce

K Svátku Nejsvětějšího srdce Ježíšova

Křesťan si ve svém srdci musí znovu připomínat, že je milovaným Božím dítětem. Každý z nás totiž vnitřně o lásce pochybuje, a samozřejmě i o lásce Boží. Tuto pochybnost zasel do srdce člověka Zlý. Snaží se nám namluvit, že Bůh je nepřitelem naší svobody, že si nepřeje, abychom byli šťastní. Snaží se nám namluvit, že Bůh je zachmuřeným a přísným soudcem a nedokáže mít pochopení s našimi křehkostmi. Abychom pochopili a opravdově prožili, že jsme milovanými Božími dětmi, musíme přijít k Ježíšovu srdci!

JEŽÍŠ ŘÍKÁ:

„Pojďte ke mně, všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mě, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete pro své duše odpočinek. Vždyť mé jho netlačí a mé břemeno netíží.“ (Mt 11,28-30)

POJĎTE KE MNĚ S TÍM, CO VÁS UNAVUJE A OBTĚŽUJE !

Pojďte ke mně! Ne s vlastními zásluhami, ale s tím, co vás unavuje a obtěžuje. Pojďte ke mně, aniž byste maskovali, jak na tom skutečně jste, co není v pořádku a v čem jste slabí. Pojďte ke mně a otevřete mi své srdce, vyprávějte mi o svém soužení i o svých hříších! Pojďte ke mně! Ve mně najdete odpočinek, po němž tolik toužíte, a pokoj, po němž prahnete! Není těžké přijmout mou vůli, protože mé jho netlačí a mé břemeno netíží.

BŘEMENO NÁBOŽENSTVÍ

Když upneme svůj pohled na Ježíše „tichého a pokorného srdcem“ a začneme jej skutečně poslouchat, osvobodíme se od břemene náboženství. Náboženství, které je chápáno jen jako výkon obřadů, zásluh, skutků a povinností.

TVÁŘ MILUJÍCÍHO BOHA

V Ježíši se zjevuje tvář milujícího Boha, který má moc naplnit nejhlubší touhy duše každého člověka. Víra osvobozená od břemene náboženství se mění ve zkušenost přijetí nové, shůry pocházející síly. Její přijetí člověku dovoluje neúnavně běžet – téměř jako na orlích křídlech – vstříc lásce, která nás předchází a učí toužit po tom, co slibuje.

UTRPENÍ ČLOVĚKA POTÁPÍ A UZAVÍRÁ DO SAMOTY

„Pojďte!“ Když nás Ježíš takto zve, dobře ví, že skutečné utrpení se snaží člově-

ka uzavřít do samoty a potopit do bahna zoufalství. Ježíš neočekává, že ti, kteří trpí pod tíhou zla, k němu přijdou ze své vlastní iniciativy. A protože je miluje, sám se k nim obrací se svým pozváním „Pojďte ke mně“ a jde jim vstříc.

JEŽÍŠ SE OBRACÍ K UNAVENÝM, SKLÍČENÝM A VYSÍLENÝM

Ježíš se obrací k unaveným, sklíčeným a vysíleným nešťastníkům, kteří už vůbec nevěří, že existuje nějaká útěcha. A on to velmi dobře ví: Mimo něj totiž žádná útěcha ani pomoc neexistuje. Proto se k nám obrací se svým pozváním: „Pojďte ke mně!“ Kéž bys přijal jeho pozvání!

STAČÍ JEDINÝ POVZDECH

Není důležité, kolik námahy, času a planých nadějí jsi už vložil do svého úsilí najít nějakou pomoc. Pokud se ti zdá, že už nemůžeš ani o kousek dál a už už se zhroutíš, udělej ještě jeden krok a najdeš odpočinek: „Pojďte ke mně!“ A pokud by někdo byl tak vysílen, že už nedokáže udělat ani tento jediný krůček, stačí jeden jediný povzdech: Už samotná touha po Ježíši znamená přijít k němu.

*Převzato z www.pastorace.cz,
zpracováno dle knihy *Lectio Divina na každý den v roce**

Děti z našich farností se připravují poprvé ke svátostem

Skupinka našich letošních prvokomunikantů, kterých je právě tolik jako Ježíšových apoštolů a jejichž portréty můžete najít v kostele na nástěnce, byla pozvána s prachatickými a vlachobřezskými dětmi na velikonoční víkend s katechézí k 1. svátosti smíření a následnou oslavou na DCŽM Ktiš. Osm z nich vám jistě rádo poví, jak se jim tam s katechetkou Lenkou, Katkou a asistenty Pavlem a Anežkou a dalšími dařilo.

techezí k 1. svátosti smíření a následnou oslavou na DCŽM Ktiš. Osm z nich vám jistě rádo poví, jak se jim tam s katechetkou Lenkou, Katkou a asistenty Pavlem a Anežkou a dalšími dařilo.

Marta Mrvíková

Někteří lidé si myslí, že se modlí špatně, a přitom se modlí velmi dobře

Jak rozlišovat dobrou a špatnou modlitbu?

Co umožňuje, abychom se v našem modlitebním životě skutečně setkali s Bohem, a v důsledku toho přinášeli hojné a trvalé plody? V předmluvě svého díla Výstup na horu Karmel tvrdí svatý Jan od Kříže jednu podivuhodnou věc: „... je také mnoho duší, které si myslí, že nemají vnitřní modlitbu, a zatím jí mají mnoho; a jiné, které si myslí, že jí mají mnoho, ale mají jí o málo víc než nic.“

Jinak řečeno, jsou lidé, kteří si myslí, že se modlí špatně, a přitom se modlí velmi dobře, a jsou jiní, kteří si naopak myslí, jak dobře se nemodlí, a přitom se modlí špatně! V čem spočívá rozdíl? Na základě čeho můžeme rozlišovat dobrou a špatnou modlitbu? Není jednoduché hodnotit kvalitu modlitebního života. A zvláště jedná-li se o naši vlastní modlitbu! Přesto se odvážím vstoupit na tuto křehkou půdu, protože tato otázka je velmi důležitá. K hodnocení našeho života modlitby můžeme použít různé klíče. Jedním z nich jsou plody modlitby.

Modlitba jako místo vnitřního zklidnění

„... strom se pozná podle ovoce,“ říká Pán v evangeliu (Mt 12,33). Jestliže je naše modlitba opravdová, přinese své ovoce – učiní nás skromnějšími, tiššími, trpělivějšími, plnými důvěry atd. V našem životě se krok za krokem začne projevovat „ovoce Ducha“, jež Pavel vyjmenovává v Listě Galatánům: „láska, radost, pokoj, shovívavost, vlídnost, dobrota, věrnost...“ (srov. Gal 5,22).

Zvláště budeme více milovat Boha a bližní. Láska je ovocem a nejvyšším kritériem veškerého modlitebního života. „Kdybych neměl lásku, nejsem nic!“ tvrdí důrazně svatý Pavel (srov. 1 Kor 13,1-3).

Aniž bychom se chtěli nějakým způsobem dotknout naprosté priority tohoto kritéria (samozřejmě s otázkou, jestli vůbec můžeme změřit stupeň své lásky), si myslím, že v praxi není od věci brát jako měřítko pokoj.

Pravidelné schůzky s Pánem přinášejí zklidnění

Můžeme potvrdit, že život modlitby je u někoho docela „v pořádku“, pokud jej zakouší jako místo zklidnění. Takový člověk může říct: moje modlitba není nic zvláštního, jsem na hony vzdálen tomu, abych si říkal velký mystik, často jsem roztěkaný a vyprahlý; z valné většiny času necítím nic a už vůbec si nemyslím, že bych byl na vrcholu duchovního života. Navzdory tomu musím přiznat, že pravidelné schůzky s Pánem mi přinášejí vnitřní zklidnění. Tento pokoj nezakouším vždy se stejnou intenzitou, nicméně často doprovází

mou vnitřní modlitbu a je jejím výsledkem. To mi pak umožňuje, abych byl klidnějším, abych měl více důvěry a odstupu od problémů a starostí v mém životě... A dobře cítím, že tento pokoj, tento odstup od starostí není výsledkem mého rozvažování a práce na sobě v psychologické rovině, ale dostávám jej jako dar, jako milost. Mnohdy překvapivým způsobem: mám všechny důvody na světě pro to, abych si dělal starosti a byl znepokojený, a hle, moje srdce je tiché a pokojné a já si jen uvědomuji, že to není mojí zásluhou. Někdo jiný je toho původcem...

Bůh je oceánem pokoje

Při hlubším zamyšlení přijdeme na to, že to ani jinak být nemůže: Bůh je oceánem, propastí pokoje. Pokud je má modlitba upřímná a setkávám-li se v ní opravdu s Bohem, pak mi nemůže být nepředána část tohoto božského pokoje.

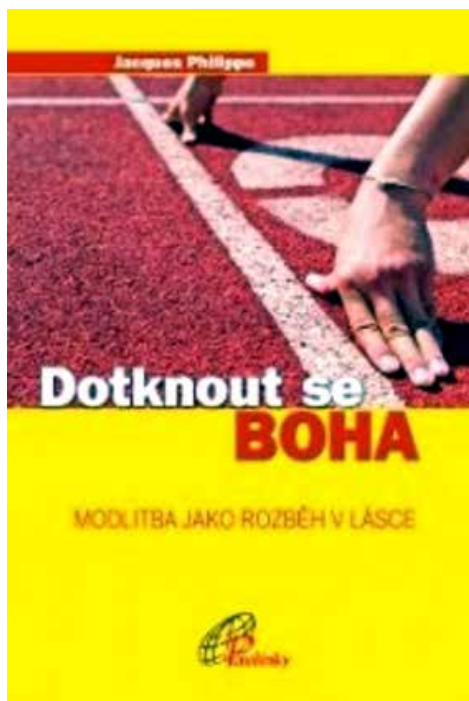
Dar vnitřního pokoje je cenný, protože jen v takovém ovzduší může růst láska. Pokoj nás otevírá účinkům milosti a pomáhá nám rozlišovat vnímání různých situací a při rozhodování. Samozřejmě jej nezakoušíme vždy stejným způsobem. V této oblasti je normální, že jednou jsme nahoře, jindy zase dole, že procházíme chvílemi zkoušek, kdy se nás zmocní znepokojení, kterého se nemůžeme jen tak jednoduše zbavit.

Mé tvrzení však zůstává pravdivé: pokud je v dlouhodobém měřítku náš modlitební život obvykle zdrojem vnitřního pokoje a uklidnění, jedná se o velmi dobré znamení.

Pokud ale na druhou stranu nemáme podobnou zkušenost, je třeba si položit určité otázky: bezpochyby se dostatečně nemodlíme nebo nezaujímáme správný vnitřní postoj. Zdá se mi, že v tomto případě je třeba vyhledat někoho, kdo by nás duchovně vedl.

Jacques Philippe, Dotknout se Boha
Vydavatelství Paulínky, 224 stran,
brož., cena: 198 Kč

Převzato z www.pastorace.cz

Modlitby za nejmenší

P. Jiří Korda, Ve Lhotce 36, 142 00 Praha 4
registrace@modlitbyzanejmensi.cz
www.modlitbyzanejmensi.cz
telefon: 725 797 561

**Květen 2016: Za nemocné pýchou
a vězněné hříchem.**

Červen 2016: Za nevědomé a pochybující.

Chvála Kristu, bratři a sestry!

Opět po dvou měsících se ozývám, abych povzbudil náš společný duchovní boj na poli ochrany života v naší zemi a poděkoval Vám za modlitby i oběti.

Možná jste někdo z Vás už prožil ataku duševní nemoci nebo bojujete s nějakou závislostí, možná máte někoho takového doma nebo ve svém okolí. Asi mi dáte za pravdu, že jednou z nejsvícitelnějších věcí u lidí s těmito problémy je, když si své obtíže neuvědomují, bagatelizují je, nebo za jejich vznikem vidí působení druhých. Proč nám ale připadají takové postoje nepochopitelné a pohoršujeme se nad nimi? Vždyť každý z nás s nimi máme osobní zkušenost. Chováme se často podobně ve chvíli, kdy nás opanuje nemoc ze všech nejhorší ta, která je schopná zahubit i spásu naší nesmrtelné duše, totiž pýcha. Naše Já se dostává do popředí na místo Boží. Naše znalosti, dovednosti, poznání světa, orientace v politice, a mohl bych jistě ještě dlouho pokračovat, blahosklonně nabízíme k obdivu a k „pokorné službě“ druhým. Ale běda, veliké běda, pokud to druzí dostatečně neocení nebo si dokonce dovolí opovnovat. Dalším úskalím pýchy je, že je vlastně nezničitelná a že jí k životu stačí tak málo. Jak často si zakládáme na něčem, co zas takovou cenu nemá, někdy i na tom, za co bychom se spíše měli stydět! Spisovatel C. S. Lewis vtipně popsal toto perpetuum mobile pýchy. Jsme schopni být pyšní i na to, že se nám podařilo potlačit naši pýchu. Když si to po čase uvědomíme, lekneme se, ale za nějakou dobu se staneme přehnaně hrdými na to, jak se nám podařilo vypořádat se s pýchou na zdárný boj s pýchou. A takhle to může jít do nekonečna. Proto pan Lewis doporučuje umět se na ten náš zápas o pokoru, a tedy i sami na sebe, podívat s nadhledem s a humorem. Jinak bychom z toho mohli upadnout do melancholie. Jak se s nadsázkou říká, pýcha člověka opouští až dvě hodiny po smrti.

Pýcha ovládá tento svět, protože pyšné srdce se liší od srdce zasaženého jinými hříchy tím, že a priori odmítá svrchovanost Boží a adoruje samo sebe a svůj um. Tím pádem také odmítá uznat jakoukoliv vinu. Pýcha hraje také velkou roli v zatvrzelosti těch, ke kterým směřujeme výzvy k ochraně

bezbranných. Přiznat, že něco na naší kritice je, by znamenalo uznat svou chybu. Mimo jiné i proto má velký význam při komunikaci s těmito lidmi dát si práci s tím, abychom nejenom poukazovali na hříchy a chyby – tohoto prorockého rozměru se nesmíme nikdy vzdát –, ale abychom současně hledali, v čem se shodneme, co máme společného. Jako příklad, že takový přístup má smysl, připomínám dva počiny Hnutí Pro život ČR z poslední doby. Projekt „Nesoudíme. Pomáháme“ staví na tom, že pověření laici (někteří z Vás už takto působíte) kontaktují gynekology a další lékaře a s jejich souhlasem umísťují do ordinací letáčky projektu s informacemi pro ženy, které nečekaně otěhotněly. Nosnou myšlenkou, s kterou souhlasí i drtivá většina oslovených lékařů, je, že potraty vlastně nikdo nechce a nedělá rád. Díky tomu dochází k navázání osobních kontaktů i s těmi, kteří mají přímý podíl na zlu potratu. Druhou akcí je Národní pochod pro život. Ten poslední se konal v sobotu 2. dubna a mnozí jste se ho zúčastnili. Jeho mottem bylo „Aby každá žena věděla, že v tom nezůstane sama“. Poprvé pochod začal mší svatou slavenou přímo v pražské katedrále. Otcové biskupové Dominik Duka a František Radkovský se pak zúčastnili i samotného pochodu městem. Modlitbu otce biskupa Františka, kterou pronesl na závěr pochodu, najdete za tímto textem. Potěšila mě i účast nekatolických zástupců, zvláště promluva Dana Drápala. Stává se totiž, mám s tím i opakovanou osobní zkušenost, že jinak zbožní evangeličtí duchovní opakují většinové názory o nutnosti respektovat právo na potrat, o škodlivých přínosech případných legislativních omezení a podobně.

Pokud se budeme vytrvale modlit, aby Pán Ježíš přetvořil naše srdce podle Srdce svého, a budeme-li stejně vytrvale a usilovně bojovat se svojí pýchou, mnohé půjde snáz. Nebudeme při kontaktu s nevědomými, s pochybujícími nebo přímo odporujícími potřebovat dnes tak rozšířenou falešnou berličku korektního politického vyjadřování, povrchnosti, mlžení, relativizace, zapírání víry a přitom nebudeme ubližovat a odrazovat okolí nečitelnou tvrdostí. Naší silou bude vtělená Pokora, našimi ústy bude promlouvat Ten, který přišel, ne aby svět odsoudil, ale aby ho spasil.

Pane Ježíši, přetvářej naše srdce podle Srdce svého a veď nás svým Duchem!

Jiří Korda, kněz Kristův

Modleme se za

Světový den mládeže 2016 v Polsku

„Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství“. (Mt, 5,7)

25. - 31. července v Krakově

Více informací na webu
krakov2016.signals.cz

Modlitba za národ

Všemohoucí věčný Bože, s velkou naléhavostí Tě prosíme: shlédni na náš národ, který se Ti tolik vzdálil. Mnozí na Tebe zapomněli a mnozí zapomněli na mravní zásady, které jsi kdysi dal svému vyvolenému národu na Sinaji a které jsou schopné udržet mravní a tím i fyzické zdraví všech národů a zaručit tak jejich budoucnost. S rostoucím blahobytem v naší zemi roste i sobectví jejích obyvatel a tím je ohrožena i naše budoucnost. Bláhově a krátkozrace se domníváme, že děti a zvláště jejich větší počet jsou překážkou našeho štěstí a blahobytu. Chceme si teď užívat a vůbec nemyslíme na to, kdo se o nás bude starat v našem stáří. Naše sobectví jde tak daleko, že nečekané a tím často i nechtěné těhotenství necháme pouze na samotné ženě a ještě ji nutíme, aby podstoupila potrat a nechala tak usmrtit dítě, které by jednou mohlo být její radostí, útěchou a oporou. A také radostí, útěchou a oporou jeho otce, který se zbaběle chce zbavit odpovědnosti a nechat ji pouze na osamocené matce.

A tak náš národ vymírá, stejně jako celá Evropa; uvolňujeme tím prostor pro jiné národy, životaschopnější, které naopak rostou a neubývají. Pácháme tak něco, co lze nazvat národní sebevraždou, a snažíme se přitom svést vinu na druhé, na ty, kteří hledají nový domov, protože ten dosavadní jim zničili bezohlední zločinci. Všemohoucí věčný Bože, na přímluvu svatého Václava, dědice české země, přijmi naše prosby za ty, kteří nám vládnou: dej jim ducha moudrosti a prozíravosti; ať respektují Tvůj spravedlivý řád, hájí lidskou důstojnost a život každého člověka od početí až do přirozené smrti; ať podporují zdravou rodinu založenou na celoživotním věrném svazku muže a ženy; ať poctivě spravují svěřený majetek a svým jednáním dávají dobrý příklad celé společnosti; ať jsou zodpovědní vůči dalším generacím, probouzejí touhu po dětech a jejich dobré výchově. Nás pak naplňuj Svatým Duchem a veď ke svědomitosti, abychom svým životem přispívali ke šťastné budoucnosti národa a zodpovědně rozhodovali. O to prosíme skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Oprava a svěcení kapličky sv. Vojtěcha

Dne 23. 4. LP 2016 v 10 hodin dopoledne proběhlo slavnostní svěcení nově opravené kapličky sv. Vojtěcha na Vepni, která byla opravena z grantových prostředků a prostředků obce. Svěcení provedl páter Mgr. Tomáš Hajda. Posvěcena byla stavba samotná, včetně sochy sv. Vojtěcha i nově vysazené lípy. Všem účastníkům slavnosti děkuji za jejich čas i samotnou přítomnost. Nemalé díky patří i obci. Pokud jste již u opravené kapličky byly nebo se tam v dohledné době chystáte, dáte mi jistě za pravdu, když řeknu, že oprava proběhla ke spokojenosti všech.

Počátkem tohoto roku se obec Chelčice rozhodla opravit kapličku sv. Vojtěcha Na Vepni (mapka viz výše). Kaplička byla již několik let v žalostném stavu. Tento stav dokumentují přiložené fotografie, na kterých je patrné pokročilé stádium rozpadu vrchních omítek s narušenou statikou celého objektu. Statiku narušovaly zejména dva vzrostlé jírovce, které během růstu způsobily výrazné naklonění celé stavby. Kaplička byla datována odborníkem doc. PaedDr. Radko Chodurou CSc. do období druhé čtvrtiny 19. století. Po dobu existence kapličky není známo, že by

do její původní podoby bylo nějak stavebně zasahováno. Jedinou patrnou změnou byla barevnost, která se dle fragmentů odpadající omítky během let střídavě měnila z různých odstínů žluté na odstíny modré.

Práce obnovy byly navrženy v tomto sledu:

1. Dokumentace počátečního stavu před rekonstrukcí
2. Odstranění obou vzrostlých jírovců
3. Narovnání stávající stavby
4. Očista defektních vrstev omítky, včetně retuše případných prasklin a rekonstrukce střešní krytiny
5. Ochrana kapličky proti vzlínání vody, prevence opětovné degradace.
6. Nanesení vápenného nátěru
7. Osazení prostoru kolem kapličky dvěma stromy, v původním vyznění koncepcce
8. Umístění sochy svatého Vojtěcha do niky nově zrekonstruované kapličky

Bod 7 a 8 bych ráda dále rozvedla. Jak to u našich předků bývá, vše má svou logiku, svůj důvod a přesný řád. Stejně tak tomu je i v případě přítomnosti dvojice stromů u naší kapličky. Osazené jírovce totiž symbolizovaly postavu P. Marie a sv. Jana, kteří se v přeneseném významu stávali ochránci místa i stavby samotné. Přestože stav stavby i stromů samotných znemožňoval jejich další setrvání po boku stavby, rozhodli jsme se na původním místě (jen o něco dál od kapličky) vysadit se stejnou symbolikou stromy nové, avšak s rozdí-

lem druhové odlišnosti. S ohledem na přesahující význam státního symbolu ve spojitosti s patronátem sv. Vojtěcha nad českými zeměmi rozhodli jsme se pro lípu.

Bod č. 8: Tato fáze rekonstrukce byla nadstavbou projektu oprav. Socha byla věnována dobrovolníky z obce Chelčice. Byla vytvořena v rámci společné práce dětí i dospělých a osazena do niky, volného prostoru ve středu kaple. Jako realizátorka tohoto počinu bych byla ráda, aby tento skrytý symbol vyzněl jako poděkování Bohu, jako vyjádření skryté prosby a žádost o její vyslyšení pro každého poutníka, který dojde až k naší kapličce. Snad oni návštěvníci vycítí z poklidného místa i našeho společného daru snahu obnovit kapličku tak, abychom prostřednictvím dobře odvedené práce prokázali úctu našim předkům, kteří ve stínu stromů, ve stínu odkazu P. Marie a sv. Jana odpočívali po těžké práci na okolních polích. Stavba včetně sochy byla slavnostně posvěcena páterem Mgr. Tomášem Hajdou 23. 4. LP 2016, za což mu ještě jednou velice děkuji. Na závěr bych stejnou měrou chtěla poděkovat i všem poutníkům, kteří oslavili den svatého Vojtěcha nejen modlitbou, ale i svou přítomností na slavnosti svěcení.

Za realizační tým ještě jednou děkuji.

Iva Bukačová, foto Iva Vavrušková

Přednáška ČKA - *Uprchlická krize a islamizace Evropy*

Díky všem, kteří se modlili za přednáškovou misi pana B.Sc. Salmana Hasana Ph.D. ve Vodňanech na středních školách i veřejně v městské galerii ve čtvrtek 31. 3. 2016, a díky i všem, kteří se jí zúčastnili. O čem byla?

Rodák z Iráku, který první půlku svého života a v ní celou svou výchovu prožil v muslimském prostředí a od své konverze asi ve 30 letech žije jako křesťan, s univerzitním vzděláním z nyní zničeného města Mosul (biblického Ninive) a později z Německa, běžně hovořící několika pro nás i exotickými jazyky, má dostatek zkušeností z prostředí obou kultur a světadílů, odkud a kam se v současnosti uprchlíci stěhují.

Měl pro nás připravenou velmi dobře a odborně zpracovanou prezentaci historie islámu a dobývání Evropy od roku 632 – 1920 a další zajímavé statistiky. Jeho osobní svědectví o zázračném uzdravení, poznání pravého Boha a to, jak se stal křesťanem, bylo pro každého silným zážitkem. I když jeho osobní zkušenosti s islámem jsou velmi tvrdé, islamisté mu zabili bratra a několik členů rodiny, necítí nenávist, ale vybízí, abychom si hájili duchovní a politickou svobodu, naše zákony, pravidla, zvyklosti a křesťanské kořeny.

Z množství jím doložených faktů ohledně šíření islámu v naší tzv. křesťanské Evropě mohl někoho přepadat strach či hněv, ale to by byl jen důkaz naší nedostatečné víry a lásky. Byli jsme tu varováni před nebezpečím, které plyne z uplatňování různých výzev Koránu, ale také vyzýváni k uplatňování křesťanských zásad z Bible. Pochopit a pravdivě žít učení Krista, který přemohl Smrt a zachránil všechny, kdo o to stojí, je nabídkou silnější než násilné prostředky islámu. Učme se skutečně milovat své nepřátele a nenechat se zastrašit jejich zlými skutky. Ježíš je Cesta, Pravda a Život.

Marta Mrvíková

Pát

kostelní noc

muzejní noc

kostel

Narození Panny Marie

náměstí Svobody

17.00 - 17.30 Hudební vystoupení

Malý koncert žáků a přátel Venety Marešové
(ZUŠ Vodňany - zpěv)

17.30 - 18.00 Volná prohlídka

Kostel volně přístupný s možností soukromé prohlídky. Bude připraven vědomostní kvíz o vybavení interiéru a účelu různých kostelních předmětů

18.00 - 18.45 Bohoslužba slova

Boží slovo i pro ty, kteří běžně do kostela nechodí

18.45 - 21.15 Volná prohlídka

Po skončení bohoslužby zůstane kostel během celého večera otevřený. Bude připraven souběžný program Malé muzejní noci volně přístupný s možností soukromé prohlídky, bude připraven vědomostní kvíz o vybavení interiéru a účelu různých kostelních předmětů.

21.15 - 22.00 Hudba v podání mladých interpretů

Varhany a flétny v klasických skladbách žáků a přátel

22.00 - 22.30 Komentovaná prohlídka

Prohlídka interiéru při nočním osvětlení s výkladem podle zájmu účastníků

22.30 - 23.00 Modlitební zpěvy a zamyšlení

Hudba a slovo k osobní meditaci

23.00 - 23.10 Závěrečné požehnání

Krátká modlitba, po které p. farář požehná městu a všem zúčastněným

Festival muzejních nocí 2016

NOC KOSTELŮ

tek 10. červen 2016

**kostel
sv. Jana Křtitele**
Kodádkova ulice

**bývalá synagoga
městské muzeum**
Majerova ulice

18.00 - 22.00 Volná prohlídka

19.00 Zahájení

19.00 - 19.30 Zlatý kolovrat - hraje DěS

= Dětské studio Český Krumlov pod vedením Jany Procházkové

19.30 - 20.00 a 20.30 - 21.00 POHODA Vodňany

- hudební soubor Libora Kováře

20.00 - 20.30 Kouzelnické vystoupení

Romana Budila z Vodňan

21.00 Planeta světla - taneční obor ZUŠ Vodňany,

choreografie Miluše Šindlerové

Vstupné dobrovolné

BYL MOHAMED FALEŠNÝ PROROK?

Patří Mohamed mezi falešné proroky? A pokud ano, znamená to, že islám je falešné náboženství? Je to otázka typu buď – anebo.

Mějte se na pozoru před falešnými proroky; přicházejí k vám převlečeni za ovce, ale uvnitř jsou draví vlci (Mt 7,15).

Patří mezi „falešné proroky“ i Mohamed? V naší politicky korektní době je to politicky nekorektní otázka, ale díky politické korektnosti je naše doba také vysoce nebezpečná. Jelikož značná část tohoto nebezpečí pramení z náboženství, které Mohamed založil, zdá se rozumné ptát se, jestli byl falešným prorokem. Pokud ano, znamená to, že islám je falešné náboženství? A jestliže jím je, proč katoličtí představitelé tak nadšeně hlásají solidaritu s islámem?

Je to otázka typu buď – anebo. Buď je pravdivá novozákonní zvěst o Ježíši, nebo je pravdivá zvěst Mohamedova. Protože si vzájemně protirečí, obě pravdivé být nemohou.

V evangelní zprávě Ježíš rozhodně trvá na tom, že je Synem Božím, a korán rozhodně trvá na tom, že jím není. Četná místa v evangeliu, kde Ježíš ujišťuje o svém božství, patrně znáte. Zde jsou některé pasáže z koránu, které tvrdí opak: *Bůh vskutku je jediným Bohem, On povznesen je nad to, aby měl dítě (4,171). Mesiáš, syn Mariin, není leč posel (5,75). A říkají křesťané: „Mesiáš je syn Boží!“ ... Necht' Bůh proti nim bojuje! Do jaké lži to upadli! (9,30). A jsou věru nevěřící ti, kdo prohlašují: „Bůh je třetí z trojice“ (5,73).*

Ralph Sidway, autor nedávno publikovaného článku k otázce „stejného Boha“, uvádí tento typ rozhodování „buď – anebo“ ve správné perspektivě: „Už na základě těchto stručných příkladů je jasné, že křesťanství a islám nemohou pocházet ze stejného zdroje, k čemuž otázka, zda obě náboženství mají téhož Boha, nakonec nevyhnutelně vede. Při vši úctě, když se zamyslíme nad tvrzením obou náboženství, že pramení z Božího sebezjevení, je jasné, že Alláh islámu přímo odporuje, a to charakteristicky razantně, zjevení křesťanského Boha. Také Ježíšovo důrazné svědectví o sobě samém vylučuje jakékoli alternativní zjevení, pokud jde o Boží podstatu.“

Autor koránu tedy jednoznačně odmítá křesťanskou víru v Nejsvětější Trojici. Navíc prohlašuje, že „se dotkne... trest bolestný“ těch, kdo trvají na tom, že „Bůh je třetí z trojice“ (5,73). Jak říká Sidway: „Alláh je v těchto odsouzeních křesťanského dogmatu tak důrazný, až to lze pokládat za něco, čemu říkám ‚teologický džihad‘.“

Ježíš v koránu

Proč tolik vehemence? Mám na to vlastní teorii. Jak jsem napsal před

několika lety: „Když Mohamed uvedl Ježíše v koránu, mělo to za cíl znevěrohodnit křesťanské tvrzení, že je Bohem, aby se tím zdůraznil Mohamedův nárok na to, že je prorokem.“ Jinými slovy: „Jestliže Kristus je tím, co o něm tvrdí křesťané, pak už vůbec není potřeba jiný prorok nebo jiné zjevení.“

Mohamed si tedy vytvořil vlastní verzi Ježíše – takovou, která snižuje jeho význam. Ježíšovi je v podstatě přiřčena role Jana Křtitele: musí se umenšit, aby Mohamed mohl růst. V koránu hraje Ježíš relativně bezvýznamnou roli. Občas je uveden na scénu, aby něco potvrdil, a ihned zase odstraněn. Mohamed úspěšně přesvědčuje své publikum, že tento nemastný neslaný Ježíš nemůže být Bohem. Problém je, že jeho Ježíš je vykreslen tak uboze, tak postrádá pravdivost a individualitu, že je těžké uvěřit i v jeho lidství. Vypadá spíš jako hlas bez těla než jako osoba.

Dvě různá zjevení od téhož Boha?

Avšak ať byla Mohamedova motivace jakákoli, faktem je, že Ježíš evangelií a Ježíš koránu si vzájemně odporují. Jak by mohla obě zjevení pocházet od téhož Boha? Je-li Kristus Bůh, pak je líčení koránu falešné a Mohamed je falešný prorok.

Takto vysloveno to může znít tvrdě. A budete-li chodit a říkat takové věci, patrně vás nepozvou na příští mezináboženské setkání ve vaší farnosti. Ale tak to je. Jedinou alternativou je říkat, že Mohamed je pravý prorok. Opravdu chcete jít touto cestou?

Připouštím, že můžeme vyčarovat jinou alternativu. Mohli bychom říci, že Mohamed byl jakýs takýs prorok: v něčem měl pravdu a v něčem ne, byl součástí abrahámovské tradice víry a tak dále a tak podobně. Je samozřejmě pravda, že Mohamed některé věci chápal správně. Nezdá se však, že by Nový zákon připouštěl nějakou kompromisní pozici ve stylu napůl pravda – napůl omyl, pokud jde o Kristovo božství.

Islám popírá křesťanství

Je Alláh, který údajně napsal korán, tentýž Bůh, který se zjevil ve Vtělení? Sidway nám připomíná dvě pasáže z 1. listu svatého apoštola Jana: *Kdo je lhář, ne-li ten, kdo popírá, že Ježíš je Mesiáš? To je antikrist, kdo popírá Otce i Syna. Kdo popírá Syna, nemá ani Otce. Kdo vyznává Syna, má také Otce (1. Jan 2,22–23). Milovaní, každému duchu nevěřte, ale zkoumejte duchy, zdali jsou z Boha; vždyť je ve světě mnoho lžíproroků. Ducha Božího poznáte takto: každý duch, který vyznává, že Ježíš přišel jako Mesiáš v těle, je z Boha; ale žádný duch, který Ježíše nevyznává, není z Boha. To je duch antikristův, o němž jste slyšeli, že má přijít, a už teď je na světě (1. Jan 4,1–3).*

Podle Jana duch antikristův popírá Syna. Ale islám Syna nejen popírá – označuje víru v Syna za hřích, a to ne za ledajaký, nýbrž za nejhorší ze všech možných hříchů, širk (hřích přidružování společníků k Bohu). Ústřední bod

křesťanské víry je tedy z islámského hlediska největší představitelný hřích.

Lze argumentovat, že ani jiná náboženství neuznávají Kristovo Boží synovství. Je tu ale rozdíl. I když například židé nevěří v Kristovo božství, není to – ze zřejmých chronologických důvodů – součástí zjevení Židům a popření Kristova božství není hlavním dogmatem judaismu. Na druhé straně „zjevení“ Mohamedovi přišlo šest set let po Kristově narození a popření Ježíšova Božího synovství je jedním z jeho základních poselství. Jak píše Joel Richardson v knize *The Islamic Antichrist: I když existuje mnoho náboženství a náboženských systémů, které nesouhlasí s naukou křesťanství ... jedině islám plní úlohu náboženství, které existuje proto, aby popřelo základy křesťanské víry.*

Idylický sen o spojenectví

Důkazy z Písma lze těžko sladit s představou, která je v současné době v módě, totiž že křesťanství a islám jsou blízcí bratřanci. Ještě těžší je uvést je do souladu s představou, že věříme v téhož Boha a uctíváme téhož Ježíše.

Ale je opravdu nutné jítřit staré rány? Není lepší zdůrazňovat věci, které nás spojují, než ty, které nás rozdělují? Když otcové Koncilu v prohlášení o poměru Církve k nekřesťanským náboženstvím *Nostra aetate* komentovali vztah k muslimům, vyzývali všechny, aby zapomněli na „rozepře a nepřátelství“ minulosti. Neměli bychom dbát jejich rad?

Jak hluboko v minulosti ale leží „rozepře a nepřátelství“, které zmiňuje *Nostra aetate*? Jsou s námi doposud. A co je zdrojem těchto nepřátelství, není to, že křesťané odmítli a stále odmítají přijmout zjevení daná Mohamedovi? Z islámského pohledu si křesťané, kteří setrvávají v nevěře, zaslouží „trest bolestný“, který následuje.

„Mějte se na pozoru před falešnými proroky; ... uvnitř jsou draví vlci.“ „Dravý“ se nepochybně jeví jako Mohamedův výstižný popis. I když není známo, kolik lidí přesně zabil během šíření islámu, ví se, že při jedné příležitosti řídil stěti šesti set až devíti set zajatých mužů. Zdá se, že „dravý“ se hodí i na většinu jeho následovníků. Čtrnáct set let dějin islámu je z velké části vyplněno dobýváním a zotročováním. Podle jednoho odhadu bylo ve jménu Alláha zabito asi 170 miliónů lidí, což z islámu dělá zdaleka největší vražednou sílu v historii.

Je tedy dobrý důvod bát se falešných proroků. Katolíci mají rovněž dobrý důvod k tomu, aby přehodnotili zjednodušující a nebezpečně zavádějící představu, že muslimové a křesťané sdílejí stejná přesvědčení a hodnoty.

Je jistě pochopitelné, že si mnozí katolíci mohou myslet, že křesťanství a islám jsou větší spojenci, než tomu ve skutečnosti je. Islám nesporně jeví jistou povrchní podobnost s katolicismem. Muslimové se denně modlí, zdůrazňují zdrženlivost, jejich duchovní nosí dlouhá roucha, jezdí na poutě na svatá místa a jejich mešity jsou často krásné budovy, které vyjadřují atmosféru hlu-

boké spirituality. Islám má navíc často ve svém panteonu proroků místo i pro Ježíše.

Nic z toho však nepopírá fakt, že islám je založen na falešném zjevení. Když Kristus varoval před falešnými proroky, řekl: „Poznáte je po ovoci“ – ne podle toho, jak vypadají. Varování by koneckonců nebylo třeba, kdyby se vlci nepřevlékali za ovce. Příliš mnoho katolíků a příliš mnoho jejich pastýřů bohužel žije v idylickém snu, který se myšlenkami na vlky a falešné proroky nikdy nezaobírá.

Převzato z časopisu Res Claritatis MONITOR 2016/10

William Kilpatrick, psycholog, pedagog, publicista, dříve profesor na Boston College, www.crisismagazine.com

Přeložila Lucie Cekotová

Žehnání motorek

V neděli 10. dubna proběhlo již tradiční žehnání motorkářům a jejich strojům. Tato akce se těší stále větší pozornosti a oblibě. Když se konal první ročník, přijelo „pouze“ 15 motorek, jak vzpomínali pamětníci. Letos P. Jiří Čepl požehnal 126 motorkám a jednomu odrážedlu:-) Každý účastník obdržel také požehnanou samolepku na svůj stroj s obrázkem ochránce motoristů svatým Kryštofem.

Petr Totín

Svatý Kryštof

Patron: motoristů a všech cestujících, letců, lodníků, námořníků, obchodníků, atletů, lékařů, horníků, tesařů, kloboučníků, barvičů, knihařů, zahradníků, dětí; vzván je při nepříznivém počasí, proti nákazám a živelným pohromám i proti náhlé a nekající smrti.

Atributy: dítě Ježíš, hůl (většinou zelenající se), eventuálně stromek, širší vodní tok, muž obrovité postavy, vypadající často jako poustevník; bývá zobrazován i ve skupině čtrnácti pomocníků.

ŽIVOTOPIS

Původní zprávy o jeho životě se nedochovaly. Z legendy však vyplývá, že byl nositelem Krista, jak ve svém srdci, tak ve službě bližním. V tom je vzorem pro nás. Legenda o jeho hledání nejmocnějšího Pána připomíná ve svém jádru Kristova slova: „Co jste udělali pro jednoho z mých nejnepatrnějších bratří, pro mne jste udělali.“ K legendě patří i zobrazení Kryštofa s Božím dítětem na ramenou, jak se brodí vírem řeky, s mohutnou zelenající se holí v ruce. V ní lze vidět symbol vítězství nad protivenstvím a měla být i důkazem, že nesl Krista... Na závěr svého života podstoupil v Lykii mučednictví. Byl štat mečem.

ŽIVOTOPIS PRO MEDITACI

SLOUŽIT KRISTU ZNAMENÁ SLOUŽIT BLIŽNÍM

Narodil se asi ve 2. století v Kanaanu či v Lykii na dnešním území Turecka pohanským rodičům, kteří mu prý dali jméno Reprobos. O jeho životě není mnoho spolehlivých zpráv. Martyrologia ho uvádí jen jako mučedníka v Lykii, pravděpodobně z doby Deciova pronásledování. Zato lidová tradice má o něm krásnou legendu a počítá ho mezi tzv. čtrnáct pomocníků v nouzi.

Vypráví se o něm, že byl zdatné postavy a vědom si své síly, chtěl ji dát do služby jen tomu nejmocnějšímu pánu. Světští panovníci ho prý zklamali. Na dvoře jednoho z nich uslyšel píseň, ve které byl opěvován ďábel. Usoudil, že je mocnější, protože i král se chvěl před jeho mocí. Vydal se ho tedy hledat a našel v čele strašlivého vojska. Ale jen se k němu připojil, záhy poznal, že prchá před znamením kříže. Rozhodl se proto najít bytost, které znamení patřilo. Pomohl mu starý poustevník, který ho seznámil s Kristem a jeho učením. Kryštof si vzal k srdci poustevníkovu radu: sloužit Kristu tím, že bude sloužit svým bližním.

Usadil se u dravé řeky, aby lidem pomáhal dostat se na druhou stranu přes nebezpečný brod. Jednou ho o pomoc poprosil malý chlapec. Vlídne si ho vložil na ramena, ale jak vstoupil do vody, dítě každým krokem více těžklo. Voda se počínala vzdouvat a jen s maximálním vypětím sil dosáhl druhého

břehu. Pak k chlapci pronesl: „Zdálo se mi, jako bych na ramenou nesl celý svět.“ A chlapec mu odpověděl: „Nesl jsi víc, neboť jsi nesl jeho tvůrce a svého Pána. Jsem Ježíš Kristus, tebou hledaný král a jelikož jsi konal dobré skutky, jsou ti odpuštěny hříchy. Vraž do země svou hůl a v další den bude jako stromek plná květů a plodů.“ Tato legenda se prý traduje asi od VI. století s cílem oslavit nejen Kryštofa, který ke jménu Christophoros (v překladu z řečtiny: „ten, kdo nese Krista“) přišel prý při křtu Božím Synem, ale i Pána a Spasitele. Legenda ve svém jádru zdůrazňuje Kristova slova z vyprávění o posledním soudu: „Amen, pravím vám, cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratrů, mně jste učinili.“ (Mt 25,40)

V dalším tradovaném podání o Kryštofovi je uvedeno, že jeho pozemský král, který se stal pronásledovatelem křesťanů, ho v Lykii dal uvěznit s rozhodnutím mučit. Na jeho zajetí bylo prý povoláno velké množství vojáků. Nad mnohými i při mučení vítězil silou víry. Legenda říká, že byl bit železnými pruty, pálen ohněm a terčem pro šípy. Ty se prý od něj odrážely nebo i v letu se náhle zastavily. A tak panovník nařídil jeho stětí.

Jak můžeme následovat příklad sv. Kryštofa? Být nositeli Krista? - Tím, že mu místo ramen nabídneme své srdce a budeme sloužit v bližních. Potřebu být na cestě s Kristem, zejména při motorismu, připomíná volba Kryštofa za patrona cestujících lidí a v mnohých autech jeho přívěsky - medaile a plakety.

Historičnost jeho osoby dotvrzují archeologické nálezy z r. 452 v Chalcedonu, kdy už mu byly zasvěcené chrámy, udávána je basilika v Haidar-Pacha v Malé Asii.

Převzato z www.catholica.cz

Lomecké poutě

So 4. 6. - 17.00 - **Červnová**, P. ThLic. Marcin Aleksander Piasecki, Blatná

Po 13. 6. - 17.00 - **Fatimský den**, P. Mgr. Pavel Liška, Netolice

So 2. 7. - 17.00 - **Červencová**, P. Andrzej Urbisz, Křemž

St 13. 7. - 17.00 - **Fatimský den**, P. Ing. Petr Koutský, Horažďovice

So 6. 8. - 17.00 - **Letní**, Mons. Karel Herbst, SDB, pomocný biskup, Praha

So 13. 8. - 17.00 - **Fatimský den**, P. Mgr. Petr Hovorka, Březnice

So 3. 9. - 17.00 - **Záříjová**, Mons. Mgr. Adolf Pintíř, Sušice

So 10. 9. - 17.00 - **Večer mladých**, mše sv. a poté setkání mládeže, P. Mgr. Jan Turek

Ne 11.9. - 10.00 - **Hlavní poutní**, Mons. ThDr. Vlastimil Kročil, Ph.D., diecézní biskup

Ne 11.9. - 15.00 - **Rytmická**, P. PhDr. Mgr. Jozef Gumenický, DCM Ktiš

Liturgický kalendář

- St 1. 6. Památka sv. Justina, mučedníka
Čt 2. 6. Nezávazná památka sv. Marcelina a Petra, mučedníků
Pá 3. 6. SLAVNOST NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA
So 4. 6. Památka Neposkvrněného Srdce Panny Marie
NE 5. 6. 10. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
Po 6. 6. Nezávazná památka sv. Norberta, biskupa
Čt 9. 6. Nezávazná památka sv. Efréma, jáhna a učitele církve
So 11. 6. Památka sv. Barnabáše, apoštola
NE 12. 6. 11. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
Po 13. 6. Památka sv. Antonína z Padovy, kněze a učitele církve
St 15. 6. Památka sv. Víta, mučedníka
NE 19. 6. 12. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
Út 21. 6. Památka sv. Aloise Gonzagy, řeholníka
St 22. 6. Nezávazná památka sv. Paulina Nolánského, biskupa;
nebo nezávazná památka sv. Jana Fishera, biskupa,
a Tomáše Mora, mučedníků
Pá 24. 6. SLAVNOST NAROZENÍ SV. JANA KŘTITELE
NE 26. 6. 13. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
Po 27. 6. Nezávazná památka sv. Cyrila Jeruzalémského,
biskupa a učitele církve
Út 28. 6. Památka sv. Ireneje, biskupa a mučedníka
St 29. 6. SLAVNOST SV. PETRA A PAVLA, APOŠTOLŮ
– doporučený svátek
Čt 30. 6. Nezávazná památka sv. prvomučedníků římských
NE 3. 7. 14. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
Po 4. 7. Památka sv. Prokopa, opata;
nebo nezávazná památka sv. Alžběty Portugalské
Út 5. 7. SLAVNOST SV. CYRILA, MNICHA A METODĚJE,
BISKUPA, patronů Evropy, hlavních patronů Moravy
– doporučený svátek
St 6. 7. Nezávazná památka sv. Marie Goretiové, panny a mučednice
So 9. 7. Nezávazná památka sv. Augustina Žao Rongy,
kněze a druhů, mučedníků
NE 10. 7. 15. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
Po 11. 7. Svátek sv. Benedikta, opata, patrona Evropy
St 13. 7. Nezávazná památka sv. Jindřicha

Čt	14. 7.	Nezávazná památka bl. Hroznaty, mučedníka; nebo nezávazná památka sv. Kamila de Lellis, kněze
Pá	15. 7.	Památka sv. Bonaventury, biskupa a učitele církve
So	16. 7.	Nezávazná památka Panny Marie Karmelské
NE	17. 7.	16. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
St	20. 7.	Nezávazná památka sv. Apolináře, biskupa a mučedníka
Čt	21. 7.	Nezávazná památka sv. Vavřince z Brindisi, kněze a učitele církve
Pá	22. 7.	Památka sv. Marie Magdalény
So	23. 7.	Svátek sv. Brigity, řeholnice, patronky Evropy
NE	24. 7.	17. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
Po	25. 7.	Svátek sv. Jakuba st., apoštola
Út	26. 7.	Památka sv. Jáchyma a Anny, rodičů Panny Marie
St	27. 7.	Nezávazná památka sv. Gorazda a druhů
Pá	29. 7.	Památka sv. Marty
So	30. 7.	Nezávazná památka sv. Petra Chryzologa, biskupa a učitele církve
NE	31. 7.	18. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
Po	1. 8.	Památka sv. Alfonsa Marie z Liguori, biskupa a učitele církve
Út	2. 8.	Nezávazná památka sv. Eusebia z Vercelli, biskupa nebo nezávazná památka sv. Petra Juliána Eymarda, kněze
Čt	4. 8.	Památka sv. Jana Marie Vianneye, kněze
Pá	5. 8.	Nezávazná památka Posvěcení římské baziliky Panny Marie
So	6. 8.	Svátek Proměnění Páně
NE	7. 8.	19. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
Po	8. 8.	Památka sv. Dominika, kněze
Út	9. 8.	Svátek sv. Terezie Benedikty od Kříže, panny a mučednice, patronky Evropy
St	10. 8.	Svátek sv. Vavřince, jáhna a mučedníka
Čt	11. 8.	Památka sv. Kláry, panny
Pá	12. 8.	Nezávazná památka sv. Jany Františky de Chantal, řeholnice
So	13. 8.	Nezávazná památka sv. Ponciána, papeže a Hippolyta, kněze, mučedníků
NE	14. 8.	20. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
Po	15. 8.	SLAVNOST NANEBEVZETÍ PANNY MARIE – doporučený svátek
Út	16. 8.	Nezávazná památka sv. Štěpána uherského

Pá	19. 8.	Nezávazná památka sv. Jana Eudese, kněze
So	20. 8.	Památka sv. Bernarda, opata a učitele církve
NE	21. 8.	21. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
Po	22. 8.	Nezávazná památka Panny Marie Královny
Út	23. 8.	Nezávazná památka sv. Růženy z Limy, panny
St	24. 8.	Svátek sv. Bartoloměje, apoštola
Čt	25. 8.	Nezávazná památka sv. Benedikta, Jana, Matouše, Izáka a Kristina, mučedníků; nebo nezávazná památka sv. Ludvíka; nebo nezávazná památka sv. Josefa Kalasanského, kněze
So	27. 8.	Památka sv. Moniky
NE	28. 8.	22. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
Po	29. 8.	Památka Umučení sv. Jana Křtitele

Pozvánka pro tříkrálové koledníky
na výlet v sobotu 18. června

LOMEC

Program:

- divadlo Pavla Šmída zahraje Pohádku z budíku
- prohlídka poutního areálu včetně výkladu
- povídání Pavla Janšty o cestě z Hirošimy do Nagasaki
- na závěr pro odvážné pěši pouť Zeyerovou stezkou do Vodňan, ostatní pojedou autobusem

Přihlášku s těmito údaji: jméno a příjmení, telefonický kontakt, podpis rodičů odevzdejte pí. Horákové, Výstavní 1031, Vodňany, tel. 731 974 731, nebo MUDr. Janštové, Mokrého 186, Vodňany, nejpozději do středy 10. června.

Bohoslužby

Červen - Srpen

úterý	Vodňany	8.00
středa 15. 6. a 13. 7. a 10. 8. 1. 6. a 6. 7. a 3. 8. 22. 6. a 20. 7. a 17. 8. 29. 6. a 27. 7. a 24. 8.	Kunšov DD Loucký mlýn Chelčice Skočice	9.30 13.00 18.00 18.00
čtvrtek	Vodňany DD	9.30
pátek vyjma 24. 6.	Vodňany	18.00
sobota 2. 7. vyjma 23. 7. 23. 7.	Lomec Chelčice Skočice	17.00 18.00 18.00
neděle 24. 7.	Skočice Chelčice (Magdaléna) Vodňany Lomec	8.00 (3. 7. v 10.00) 9.30 9.30 (3. 7. a 24. 7. v 8.00) 11.00 (3. 7. v 11.30)

DD - domov důchodců
případné výjimky sledujte na webu
www.farnostvodnany.cz

Farní den

Zveme všechny farníky na farní zahradu v neděli 26. 6. 2016 v 16.00 hodin. Loňský farní den se opravdu vydařil i díky výbornému občerstvení, které připravily šikovné ruce našich farnic. Těšíme se, že letošní posezení se opět vydaří.

Poutní zájezd na Svatou Horu

se koná v pátek 24. 6. 2016

Odjezd autobusu v 8.00 hodin od kostela

Příjezd 15.00 - 16.00 hodin

Cena: 160 Kč

Přihlášení je možné v sakristii v jednotlivých farnostech, nebo na telefonu 723 062 701

Zájezd je vhodný i pro méně pohyblivé

Akce

► st 1. 6. - **ÚTOK NA NEBE**

Podpořme každý dle svých možností iniciativu kardinála Raymonda Burkeho, modlit se každý první den v měsíci růženec na úmysl **ABY CÍRKEV OPĚT OZÁŘILO SVĚTLO PRAVDY A V SRDCÍCH VĚŘÍCÍCH ZAVLÁDL MÍR.** „Situace v církvi je natolik vážná a zlo se šíří církvi i světem tak rychle a působí v takovém rozsahu, že mnoho lidí ztrácí odvalu. Potřebujeme Boží pomoc. Nejlepší způsob, jak se postavit proti zlu potratů, eutanázie, homosexuality, terorismu a pronásledování křesťanů a mnohemu dalšímu zlu, je zaútočit na nebe.“

► čt 2. 6. - 18.00 - 19.00 Adorace, slovem a zpěvy doprovodí sborek mladých + příležitost ke svátosti smíření *

► pá 3. 6. - po mši sv. krátká Adorace *

► ne 5. 6. - 9.30 při mši sv. **První svaté přijímání** *

► čt 9. 6. - 18.00 - 19.00 Adorace *

► pá 10. 6. - **Kostelní a muzejní noc** * °

► čt 16. 6. - 18.00 - 19.00 Adorace *

► so 18. 6. - **Výlet pro tříkrálové koledníky**

► ne 19. 6. - 9.30 dětská mše sv. *

► čt 23. 6. - 18.00 - 19.00 Adorace *

► pá 24. 6. - **Poutní zájezd na Svatou Horu** °

► so 25. 6. - 10.00 **Kněžské svěcení** katedrála České Budějovice

► ne 26. 6. - 9.30 **Poutní mše v kostele sv. Jana Křtitele**

► ne 26. 6. - 11.00 zazní **Stabat Mater** G. Pergolesiho v provedení Ženského pěveckého sboru Regina, v rámci Dne Vaší Příhody *

► ne 26. 6. - 16.00 **Farní den** na farním dvoře °

► pá 1. 7. - **ÚTOK NA NEBE** (vizte 1. 6.)

► pá 1. 7. - po mši sv. krátká Adorace *

► ne 3. 7. - 10.00 **Poutní mše Skočice**

► čt 7. 7. - 18.00 - 19.00 Adorace, slovem a zpěvy doprovodí sborek mladých + příležitost ke svátosti smíření *

► čt 14. 7. - 18.00 - 19.00 Adorace *

► čt 21. 7. - 18.00 - 19.00 Adorace *

► ne 24. 7. - 9.30 **Poutní mše Chelčice**, kaple sv. Marie Magdalény

► čt 28. 7. - 18.00 - 19.00 Adorace *

► po 1. 8. - **ÚTOK NA NEBE** (vizte 1. 6.)

► 3. 8. - 12. 8. - **Dětský tábor v Klokočech**

► čt 4. 8. - 18.00 - 19.00 Adorace, slovem a zpěvy doprovodí sborek mladých + příležitost ke svátosti smíření *

► pá 5. 8. - po mši sv. krátká Adorace *

► čt 11. 8. - 18.00 - 19.00 Adorace *

► čt 18. 8. - 18.00 - 19.00 Adorace *

► čt 25. 8. - 18.00 - 19.00 Adorace *

* - v kostele Narození Panny Marie

° - bližší informace uvnitř čísla

Katolická charismatická konference 2016 se uskuteční ve dnech 6. - 10. 7. na výstavišti BVV v Brně.

Hezké prázdniny, plné odpočinku

**ZAJÍMALO BY MĚ, JESTLI MY
LENOŠI PŮJDEME DO NEBE**

**NEBO JESTLI PRO NÁS
NĚKOHO POŠLOU?**

Farní noviny - Vodňany, Skočice, Chelčice, Lomec. Občasník. Číslo VIII/3. - vychází 29. 5. 2016
Náklad 160 ks + elektronická verze na www.farnostvodnany.cz. Vydává farnost Vodňany, Skočice, Chelčice a Lomec
Adresa: Farní úřad, Alešova 44, 389 01 Vodňany, IČ: 63292882

Redakční rada: farninoviny@googlegroups.com
Petr Totín, Marta Mrvíková, Marie Polatová, Ludmila Plachtová (ilustrace)
Registrováno u MK ČR pod číslem MK ČR E 20322

Náklady na 1 výtisk činí přibližně 5,- Kč. Obrazové a textové příspěvky pro další čísla můžete zasílat na mailovou adresu redakční rady nebo předávat osobně členům redakční rady. Děkujeme.
Příští předpokládané číslo VIII/4., září - říjen, Podzim: uzávěrka 20. 8. 2016, vychází 28. 8. 2016